

EU:n elpymispolitiikkaa

Euroopassa on vuosisatoja haaveiltu yhtenäisestä maanosasta, jossa ei ole naapurusten välisiä tuhoisia sotia. Tämä toive, talousasiat, yhtenäinen vahva markkina jne. ovat olleet nähtävissä, kun EU:ta on perustettu. EU:n taloudellisen ja poliittisen yhteistyön ensimmäinen askel oli Euroopan hiili- ja teräsyhteisön (EHTY) perustaminen 1950. Tämän jälkeen monien vaiheiden kautta ollaan EU:n tullittomassa tavarankuljetuksessa, vapaassa liikkuvuudessa ja ollaan menossa tiiviimpään taloudelliseen yhteistyöhön. EU:n väkiluku on 450 miljoonaa ja Euroopan 750 miljoonaa. Suomi ollessaan nyt EU:n jäsen on ensimmäisen kerran käytännössä 200 vuoteen osallisena läntisessä poliittisessä kulttuurissa.

EU on monien valtioiden ja kulttuurien sekoitus. EU:n valtiot poikkeavat paljolti kyvyltään tuottaa taloudellista lisäarvoa. Osa valtioista pärjää hyvin, osa keskinkertaisesti ja loput huonosti. Samaten valtiot jakautuvat eri kategorioihin taloudellisen vahvuuden mukaan.

EU suunnittelee nyt vakauttaa talouttaan 750 miljardin elpymispaketilla. Vuonna 2010 esimerkiksi Ranskan pankit olivat lainanneet Kreikalle 400 miljardia. Oletettavasti muutkin Euroopan pankit ovat mukana Kreikan, Italian ja Espanjan lainoittajina. Tulee mieleen, että onko EU:n suunniteltu 750 miljardin elpymispaketin perusta pääasiassa pönkittää taloudellisesti heikosti toimivia Etelä-Euroopan valtioita ja samalla heille lainanneita pankkeja vararikolta. Jos näin on 750 miljardin elpymispaketti on alkua muille tuleville elpymispaketeille. Tällöin oltaisiin muodostamassa toistuvilla elpymispaketeilla korttitaloa, joka sortuu ennemmin tai myöhemmin.

EU:n elpymisraha on hyvä asia tällä hetkellä, mutta se pitää kohdentaa siten, että Etelä-Euroopan heikot taloudet velvoitetaan uudistumaan, pohjattomaan kaivoon ei kannata vettä kantaa.

Kauko Määttä

Diplomi-insinööri

Imatra